

Nahajajo se pa hudobni in sprideni otroci sosebno po taciš krajih, kjer se starši celi dragi dan z obertnijo in drugim težkim poslovanjem pečajo in tako tudi ne vtegnejo, da bi na izomiko in lepovedje svojih otrok bolj pazili. Ves dragi dan se otrok iz šole pridši okoli klati; mu ni mar za šolo, ne za vede, ne za starše, ne za učitelje in tako priraste živ — rabelj. Da pa je težko, — zelo težko take otroke zopet na pravo pot okreniti, mi bode vsak pameten človek priznal. Taki otroci, ki doma nimajo nikakoršnega straha, in se še celo svojim staršem posmehujejo, morali bi se imeti v šoli prav ostro in terdo. Ker pa v ti zadevi učitelj večkrat, če otroka, ki je ljubljencek svojih staršev, še tako previdno kaznuje, v velike zadrege zaveslâ, posebno še, če je učitelj takim staršem še celo tern v peti; mislim da bi ne bilo od več, da bi tudi preč. gg. župniki, ki so in tudi morajo biti prijatli in odgojitelji šolske mladine, bolj ostro na noge stopili, ter takšne nemarne starše resno spodbudovali, naj bi na keršansko odrejo in pravo izomiko svojih otrok bolj pazili. Nisem pisal teh verstic o naši fari, temuč pisal sem jih, se na več krajev ozirajoč, kjer so učitelji, starši in otroci eden čez drugega, da je joj! Kaj pomagâ, če eden dela, drugi pa podira in tretji molči. Z združenimi močmi je treba delovati, eden drugemu pomagati in svetovati; potlej se vse dobro in vspešno opravi. Bog! Ivan T.

Iz Ljubljane. Dne 26. jun. t. l. sta pod št. 761/121 in 775/123 prišla dva razpisa od tukajšnega preč. knezoškofijstva. Pervi priporoča „Bilder aus dem Leben des heil. Severin“, ki jih je narisal B. Emler in v les vrezal M. Speer, besede pa so Jož. Scheinerjeve na Dunaji. Veljajo 30 kr. — Drugi razpis pa določuje, kako ravnati, kadar pride kak otrok evangelijske vere v katoliško šolo, in sicer: 1) Ker nekatoliške učence morajo njih lastni duhovniki učiti keršanskega nauka, naj se vselej, kadar stopi kak tak učence v katoliško šolo, sporoči to nekatoliškemu župniku. 2) Takim učencem se morajo šolske spricâla le takrat dati, če prinesejo zapis, kako so se naučili nauka svoje vere, kar se mora nespremenjeno v spricâlo zapisati.

— V nedeljo 5. jul. t. l. je bila v ljubljanski narodni čitavnici slovesna beseda, kjer se je slavnemu gospodu dr. Janezu Bleiweis-u poklonil spominček hvaležnih Slovencev njegovemu 20letnemu trudu z „Novicami“, ker ravno ta dan je minulo 20 let, kar so „Novice“ prišle prvič na svitlo. Kdor je prebiral vse njih tečaje, dobro vé, koliko zaslug si je pridobil ta slavni mož. Slava mu!

Premembe v učiteljskem stanu.

Slavno c. k. deželno poglavarstvo je v mestni glavni šoli pri sv. Jakobu v Ljubljani izpraznjeno prvo učiteljsko službo podelilo dosedanjemu drugemu učniku Andreju Praprotnik-u, drugo dosedanjemu tretjemu učniku g. Leopoldu Belar-ju, in tretjo dosedanjemu podučitelju g. Francetu Raktelj-u, in ob enem je imenovalo za podučitelja v tej glavni šoli učitelja v farni šoli v Logatcu, g. Janeza Trojar-ja.

Odgovorni vrednik:
Andrej Praprotnik.

Natiskar in založnik:
Jož. Rudolf Milic.